

РЕШЕНИЕ

№ 4408

гр. София, 13.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 16.09.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на
прокурора Димитров, като разгледа дело номер **3726** по описа за **2011**
година докладвано от съдия Бранимира Митушева, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-чл. 228 от АПК във вр. чл. 14, ал. 3, пр. последно
от ЗСПЗЗ.

Образувано е по касационна жалба на ОБЩИНСКА СЛУЖБА ПО „ЗЕМЕДЕЛИЕ” –
ОВЧА КУПЕЛ, представлявана от Р. Т., срещу РЕШЕНИЕ № I-32-191 от 21.01.2011г.
на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, ГРАЖДАНСКА КОЛЕГИЯ /ГК/, 32 състав,
постановено по гр. дело № 47472/2009г. В жалбата са въведени доводи за
незаконосъобразност на съдебното решение. Твърди се, че СРС не е взел предвид
всички обстоятелства, които е изследвал административният орган при постановяване
на своето решение, както и че съдебното решение е постановено в нарушение на чл. 14,
ал. 1 от ЗСПЗЗ. Възразява се също така и срещу определените разноски по делото, тъй
като административният орган не е възпрепятствал съда и е предоставял всички
необходими документи. Претендира се от съда да постанови съдебно решение, с което
да отмени оспореното решение на СРС.

Ответникът – Л. И. Б., чрез процесуалните си представители, оспорва жалбата и моли
същата да бъде отхвърлена по съображения, подробно изложени в писмени бележки.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА изразява становище
относно неоснователността на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно РЕШЕНИЕ № I-32-191 от 21.01.2011г, постановено по гр. дело № 47472/2009г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГК, 32 състав е ОТМЕНИЛ РЕШЕНИЕ № 6633 от 04.05.2005 г. на ОСЗ – Овча купел в частта му, с която на наследниците на Н. Г. Г. е отказано възстановяването на правото на собственост в съществуващи /възстановими/ стари реални граници върху ливада от 8.000 дка, IV категория, в землището на [населено място], м. „Страната”, ливада от 36.863 дка, IV категория, нахояща се в землището на [населено място], м. „Б.”, ливада от 6.000 дка, IV категория, нахояща се в землището на с. „С.”, м. „Страната”, ливада от 8.000 дка, IV категория, нахояща се в землището на [населено място], м. „Б. път”, ливада от 4.000 дка в землището на [населено място], м. „Плоча”, ливада от 4.000 дка, в землището на [населено място], м. „Б.”, нива от 2.000 дка, IV категория, нахояща се в землището на [населено място], м. „С.” и вместо него е постановил ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ на правото на собственост в съществуващи /възстановими/ стари граници на тези земеделски земи. В мотивите на съдебното решение е прието, че решението на ОСЗ – Овча купел по отношение на част от заявените за възстановяване имоти се явява незаконосъобразно, тъй като от събраните по делото писмени доказателства се установява, че правото на собственост върху тези имоти към правно релевантния момент е продължило да бъде в патримониума на наследодателя на жалбоподателката, както и се касае за незастроени имоти, върху които не са били реализирани мероприятия.

Настоящата инстанция възприема изцяло изводите на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГК, 32 състав, че обжалваният индивидуален административен акт е незаконосъобразен в отменената му част. Правилно първоинстанционният съд е приел, че правото на собственост върху процесните имоти към правно релевантния момент е продължило да бъде в патримониума на наследодателя на жалбоподателката, като само по отношение на имота, описан в т. 5 и част от този по т. 2 от оспореното решение са били извършени разпоредителни сделки. От една страна безспорно се установява от приложените по делото писмени доказателства – крепостни актове, които попадат в изброените в чл. 12, ал. 2 от ЗСПЗЗ документи, удостоверяващи правото на собственост, че към правно релевантния момент правото на собственост е принадлежало на наследодателя на жалбоподателката. От друга страна от приетата по делото и неоспорена от страните съдебно-техническа експертиза се доказва също така, че е налице идентичност на процесните имоти с тези, описани в крепостните нотариални актове, както и че същите не попадат в строителните граници на населеното място. По делото липсват данни също така, че за имотите по т. 1, за част от имота по т. 2, по т. 3, по т. 4, по т. 6, по т. 7 и по т. 8 от оспореното решение на ОСЗ – Овча купел да е имало последваща разпоредителна сделка или едностранен акт. В развитото се пред СРС съдебно производство единствено по отношение на имота, описан в т. 5 от оспореното решение, както и за част от имота по т. 2 от това решение, е доказано, че праводателят на жалбоподателката се е разпоредил с тези имоти – нотариален акт № 145, дело 1619/1941 г. и нотариален акт № 175, дело № 157/1945 г., и същите не са били в неговия патримониум към правно релевантния момент, като правилно по отношение на тези имоти първоинстанционният съд е приел, че отказът на ОСЗ – Овча купел в тази му част е законосъобразен. От приетото по делото заключение на вещото лице се

установява също така, че част от имота по т. 2 от решението на ОСЗ – Овча купел е застроен и върху него са реализирани мероприятия, които се явяват пречка за възстановяване на собствеността по смисъла на чл. 24, ал. 2 от ЗСПЗЗ, както и че останалата част от този имот с площ от 36 863 кв. м. е незастроена и представлява затревен терен. Правилно и в съответствие със законовите разпоредби първоинстанционният съд, въз основа на приетите по делото писмени доказателства, е приел, че по отношение на имотите по т. 1, част от този по т. 2, по т. 3, по т. 4, по т. 6, по т. 7 и по т. 8 от решението, се касае за незастроени имоти, тъй като върху тях не са реализирани мероприятия по смисъла на чл. 10 б от ЗСПЗЗ и § 1в, ал. 1 от ДР на ППЗСПЗЗ, и с оглед на това не съществува пречка за възстановяване собствеността на тези земеделски земи в стари реални граници.

При разглеждане на делото и при постановяване на съдебното решение СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГК, 32 състав не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила, защото съдебното решение е постановено при анализ на писмените доказателства, събрани и приети в процеса, а крайните правни изводи са формирани и при правилно приложение на материалния закон. Правилно първоинстанционният съд също така е осъдил административния орган да заплати направените по делото разноски от страна на жалбоподателката предвид изхода на правния спор и на основание чл. 143 от АПК.

По така изложените правни доводи и с оглед въведените в касационната жалба основания за отмяна на атакувания съдебен акт, решаващият съд в настоящия състав, приема, че съдебното решение № I-32-191 от 21.01.2011г на СРС, ГК, 32 състав по гр. дело № 47472/2009г. е ПРАВИЛНО на основание чл. 209, т. 3 от АПК и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл. 218, ал. 2 от АПК във вр. чл. 209, т. 1 и т. 2 от АПК.

Подадената касационна жалба е изцяло недоказана на въведените в нея основания, поради което АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град следва да я остави без уважение.

Водим от гореизложеното, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, III Касационен състав на основание чл. 221, ал.2 от АПК във вр. чл. 14, ал. 3 пр. последно от ЗСПЗЗ

Р Е Ш Е Н И Е:

ОСТАВЯ В СИЛА СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ № I-32-191 от 21.01.2011г., постановено по гр. дело № 47472/2009г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГК, 32 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

